

ਨਵਾਂ ਜਮਾਨਾ, ਜਲੰਧਰ

Web : www.nawanzamana.in

ਐਤਵਾਰ, 4 ਫਰਵਰੀ, 2024 | 3

Punjab Land of
Unlimited Opportunities

ਸੜਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੇਰਸ

5,000 ਨਵੇਂ ਸੜਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀ
ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ

- 24 x 7 ਸੜਕ ਨਿਗਰਾਨੀ
- 24 x 7 ਆਵਾਜ਼ਾਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇਖਣਾ
- 140 ਨਵੇਂ ਵਾਹਨ
- ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਯੰਤਰ
- ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਸਹੂਲਤ

"ਸਾਡਾ ਟੀਚਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੇਰਸ ਜ਼ਰੀਏ
ਅਸੀਂ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ
ਕਾਮਯਾਬ ਰਹਾਂਗੇ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣਾ ਸਾਡਾ
ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗੇ।"

-ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ

ਸੁਚਨਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ

ਯাত্রা পুস্তিগ্রন্থ-২

দেব কুরাষীদালা

ਟੈਂਟ ਦੇ ਉਪਰ ਪੰਦਿਆਂ ਕਣੀਆਂ ਦੀ ਟਿਕ-
ਟਿਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਚ ਅਸੀਂ ਦਾਲ-ਚੌਲ ਖਾਧੇ ਅਤੇ
ਸੌਂ ਗਏ। ਸਾਡੀ ਅੱਜ ਦੀ ਗਤ ਹਮਪਟ ਨਾਂਕ ਦੀ
ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਹਮਪਟ ਗਤ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੱਕ
ਕਿਲੋਮਿਲ ਪੰਡਿਗੀ ਰਹੀ। ਸਵੇਰੇ ਤੱਕ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਟੈਂਟ
ਅਤੇ ਸਲੀਪਿੰਗ ਬੈਗ ਸਲਾਬੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸਵੇਰੇ
ਵੇਲੇ ਮੌਸਮ ਕੁਝ ਸਾਹ ਸੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੁੱਸ਼ ਸਾਡੇ
ਟੈਂਟਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਅਬਦੂਲ ਰਾਸਿਦ ਅਤੇ
ਸੁਲਤਾਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਵੇਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰ
ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਸਨ ਅਤੇ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੌਂਲ ਨਾਲਾ।

ਜਾਸ ਦੀ ਸੁਣਿ ਇਸ ਨਾਲ ਵੱਲ ਪਾਂ ਤੇ
ਚੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ ਹੋਰ ਹੋਰਿਆ ਤੇ
ਕਈ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਟੀਸ਼ਿਆਂ ਪੁੱਪ ਨਾਲ ਚਮਕਣ
ਲੱਗੀਆਂ। ਇਹ ਪੁੱਪ ਰੌਲੀ ਰੌਲੀ ਸਾਡੇ ਟੈਂਟਾਂ ਵੱਲ
ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਬਦਲ ਰਾਗਿਦ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣਾ
ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਏਨੇ ਸਮੇਂ 'ਚ
ਪੁੱਪ ਵੀ ਕੈਂਤਲ ਨਾਲਾ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਆ
ਖਲੋ ਗਈ। ਕੈਂਤਲ ਨਾਲਾ ਪਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਪੁੱਪ
ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਲਿਸ਼ਕੋਰਾਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸਾਡੀਆਂ
ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੈਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਿਜਲੀ
ਦੀ ਲਿਸ਼ਕੋਰ 'ਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ।

ਜਸਾ ਹਾਵਦ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਕਿਵੇਂ ਤੁਟਣਾ ਵੀ ਸ਼ਕਲ
ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਵਦੇ ਮੈਟ,
ਸਲੀਪਿੰਗ ਵੈਰਾ ਤੇ ਹੋਰ ਗਿੱਲਾ ਸਾਮਾਨ ਸੁੱਕਣ ਲਈ
ਪੱਧਰੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਲਾਰ ਦਿੱਤਾ।
ਸ਼ਾਹੜਾ ਅੰਮ ਦਾ ਸਭਤ ਸ਼ਾਤ ਜਿਆਜਾ ਔਮਾ

ਸਾਡਾ ਅੱਜ ਦਾ ਸਫਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਖਾ
ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਰਨਾ ਤਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਵੀਹ ਬਾਈ
ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪੱਧਰਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਬੜੀ ਪੁੱਧ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ
 ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਲੱਦਿਆ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ
 ਸਫਰ ਲਈ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਜ ਦਾ ਸਫਰ
 ਕੈਤਲ ਨਾਲੋਂ ਦੇ ਬਿਲਬੁਲ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀ। ਸਾਰੇ
 ਸਫਰ 'ਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਲਕਲ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣੀ
 ਸੀ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਟਰੀ ਲਾਇਨ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸੀ।
 ਸਾਨੂੰ ਰਸਤੇ 'ਚ ਕਿਉਂ ਵੀ ਕੌਂਕੀ ਦਰੱਖਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ
 ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਹੁੰਚ ਅੱਜ ਵੀ ਹੋ ਰਹਾ। ਪਹੁੰਚਾਂ
 'ਤੇ ਉੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਘਾਰ ਮੀਂਹ ਕਾਰਨ ਪੋਤਾ
 ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਘਾਰ ਦਾ ਰੰਗ ਹੋਰ ਹੋਗਾ ਹੋ
 ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਘਾਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਢੂਰ ਤੋਂ
 ਦੇਖਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸਰੇ ਪਹੁੰਚ ਹੀ ਹੋਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਲੰਗ ਰੰਗ
 ਸਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗ੍ਰਾ ਮਾਰਨ ਵੇਲੇ ਪਤਾ
 ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹੁੰਚ ਸੁਰਮਈ ਰੰਗ ਸੇਣ। ਮੀਂਹ
 ਕਾਰਨ ਕੈਤਲ ਨਾਲੋਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਤੇ ਅੱਜ
 ਨਾਲਾ ਕੱਲ੍ਹ ਨਾਲੋਂ ਭੀੜੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਚ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ,
 ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਤੌਰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਸੀ।

ਰਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲੇ ਦਾ ਆਕਾਰ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਟੀਸੀਆਂ ਤੋਂ ਜੰਮੀ ਬਰਫ ਜਦੋਂ ਪਿੱਧਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਨਾਲੇ ਜਾਂ ਝਰਨਿਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਵੀ ਉਤੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਥੱਲੇ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਛੋਟੇ ਨਾਲੇ ਸਾਨ੍ਹੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨੇ ਪਏ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੰਢਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲਿਆਂ ਚੱਡੇ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਾਨ੍ਹੂੰ ਆਪਣੇ ਗਾਇਡ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਪਈ। ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਤੁਰਦੇ-ਤੁਰਦੇ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲੱ ਪੱਧਰੇ ਗਰਾਊਡ ਵਿੱਚ ਪੁੰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਸੀ। ਸਾਨ੍ਹੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਬੱਕਰਵਾਲਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦਿਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਕਰਵਾਲ ਅਬਦੂਲ ਦੇ ਵਾਕਿਫ ਸਨ। ਬੱਕਰਵਾਲਾ ਨਾਲ ਬਣੇ ਸਹਿਰਚਰ ਤੋਂ ਅਬਦੂਲ ਰਾਸਿਦ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਇਨਸਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ।

ਵਾਲੀ ਲੱਸੀ ਪਿਆਵੇਗਾ। ਅਬਦੁਲ ਦਾ ਇਹ
ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅਬਦੁਲ ਨੇ ਇਕ ਬੱਕਰਵਾਲ ਦੇ ਘਰ ਆਵਾਜ਼
ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਲੱਸੀ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਕ ਔਰਤ ਲੱਸੀ
ਦਾ ਡੇਲੂ ਭਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਈ। ਇਹ ਲੱਸੀ
ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਵਰਿੱਜ਼ 'ਚ ਲੱਗੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ
ਠੰਡੀ ਸੀ। ਸਭ ਨੇ ਰੱਜ ਕੇ ਲੱਸੀ ਪੀਤੀ, ਖੱਟੀ ਲੱਸੀ
ਚੱਪਾਏ ਕਾਲੇ ਲੁਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਵਾਦ ਸੀ
ਤੇ ਉੱਤੋਂ ਲੱਸੀ ਪਿਆਉਣ ਆਈ ਔਰਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ
ਪੱਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਬੇਗਾਨੀ ਧਰਤੀ
ਤੇ ਆਵਦੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਸਾਂਝ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਾਂਝ
ਉੰਨ੍ਹੀ ਹੈ।

ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਸਾਡੇ ਦੋਨੋਂ ਪਾਸੇ ਪਹਾੜ ਸਨ । ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਧਰੇ ਗਰਾਊਂਡ ਦੀ ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਪੱਟੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਾਲਾ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਤੁਰ ਰਹੇ ਸੀ । ਪਹਾੜ ਕਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਡੇ ਨੌਜੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ । ਰਸਤੇ 'ਚ ਕਈ ਤਾਂ ਏਨਾ ਬੁਖੂਰਤ ਨਜ਼ਾਰਾ ਬਣਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਕ ਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ । ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਪੁੱਪ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਰਫ ਨਾਲ ਢਕੀਆਂ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਦੀ ਰਮਕ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ । ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੌਜੇ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ 'ਤੇ ਘਾਹ ਦੀ ਹਰਿਆਲੀ ਸੀ । ਥੜ੍ਹੀ ਦੁਰ ਵਾਲੇ ਪਹਾੜਾਂ 'ਚ ਸੁਸ਼ਾਸ਼ੀ ਭਾਵ ਮਾਰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਦੁੱਪ ਚਿੱਟੀਆਂ ਸਨ । ਕੱਢੇ-ਕੱਢੇ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਹਾੜ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ 'ਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਹਨ । ਢਲੀ ਦੁਪਰਿਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਣਾ ਸੀ, ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਦੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੱਕਰਵਾਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜਾ ਖੜਕਾਇਆ । ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੱਕਰਵਾਲ ਜੰਮ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੋਹਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦੇ ਸਨ । ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਨਾਲ ਵਗਦੇ ਨਾਲੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਭਰ ਕੇ ਚਾਹ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਖਾਪੀ । ਜਦ ਅਸੀਂ ਚਾਹ ਪੀ ਕੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਬੱਕਰਵਾਲ ਅੰਤਰ ਨੇ ਪੰਜ ਸੌ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਅਖਦੂਲ ਨੂੰ ਫੜਾਇਆ ਤੇ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਚਾਰ

The image captures a stunning mountainous landscape. In the foreground, a river flows rapidly from left to right, its white-capped waves crashing against rocky banks. To the right, a lush green grassy field serves as a campsite. Three tents are visible: a bright yellow one, a smaller orange and white one, and a blue one. A person wearing a blue jacket and dark pants stands near the yellow tent, facing away from the camera. The middle ground is dominated by towering, rugged mountains with patches of snow on their peaks. The sky above is a clear, vibrant blue. Overlaid across the upper portion of the image is large, bold red text in Gurmukhi script, reading "ਦਾਰਦਨ ਦੇਲੀ ਟੱਪੋ".

ਪੱਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਰਾਸਿਦ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਿਨੇ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ? ਰਾਸਿਦ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਤ-ਆਠ ਦਿਨ ਯਹਾਂ ਤਕ ਆਣੇ ਕੇ....।

ਅਜ ਦੇ ਏਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਜਮਾਨੇ 'ਚ ਏਨਾ ਸਬਰ ਤੇ ਇੱਤਜ਼ਾਰ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੰਗ ਲੱਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਵਾਲਾ ਜਮਾਨਾ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਜਦ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਸੁਨੋਹੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪੰਦਰਾਂ-ਵਾਹੀ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ 'ਚ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਜੇ ਵਟਸ਼ਐਪ ਮੈਸੇਜ਼ ਦਸ ਮਿਟ ਸੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਾਈ ਸ਼੍ਰੁਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਟਰੈਕਿੰਗ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੁਕਣਾ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਰਾਤ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹੀ

ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੰਥ ਕਿਤੇ ਨੌਜੇ-ਤੇਜ਼ੇ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਟਰੈਕਿੰਗ ਦੀ ਹੋਰ ਠਹਿਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਝਰਨੇ ਜਾਂ ਨਾਲੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਡ ਦੇ ਦੱਸਣ ਮੁਤਾਬਿਕ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਬਰਫ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਗਲੋਸੀਆ 'ਤੇ ਪੁੰਚ ਗਏ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਮਾਲ ਦਾ ਦਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਬਰਫ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਗਲੋਸੀਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬੱਲੇ ਦੀ ਕੈਤਲ ਨਾਲ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬੱਲੇ ਦੀ ਪਾਣੀ ਲੰਘਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਗਤੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਨਹੀਂ ਖੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਇਸ ਪੁਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਬਰਫ ਦਾ ਪੁਲ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਦਭੁਤ ਨਜ਼ਾਰਾ।

ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਗਾਇਡ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲ ਹੋਰ ਦਸ-ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਖੁਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਗਾਇਡ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲ ਹਰ ਸਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ

ਬਾਣਸਾ ਹੋ ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਬਾਅਦ ਅਸਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਧੇ ਪਹਾੜ ਤੇ ਤੁਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਰਸਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੋੜਾ, ਪਰ ਮੁਸਕਲ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਰਦੇ-ਤੁਰਦੇ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਮੌਜੂਦ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਘਣੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਪਹਾੜ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਕਸਮੀਰ ਦੀ ਹਰਿਆਲੀ ਤੋਂ ਲਦਾਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕੀ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸੀ। ਵਾਰਵਨ ਵੈਲੀ ਟਰੈਕ ਕਸਮੀਰ ਅਤੇ ਲਦਾਖ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ਸੂਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਾਤਲ ਤੋਂ ਬਨਸਪਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਬਦਲਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੋਂ ਜਾ ਕੇ ਬੱਕਰਵਾਲਾ ਦੀ ਹੋਰ ਟੋਲੀ ਮਿਲੀ, ਜੇ ਭੇਡਾਂ ਤੋਂ ਉੱਨ ਲਾਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਲ ਰੁਕ ਗਏ। ਕੁਝ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਏਨੇ ਨੂੰ ਬੱਕਰਵਾਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚਾਹ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਆਏ। ਅਸੀਂ ਆਵਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਏਸੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਹਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਕਰਵਾਲਾਂ ਕੌਲ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਅੱਜ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖੱਤੇ ਟੈਂਟ ਦਿਸਣ ਲੱਗ ਗਏ। ਇਹ ਟੈਂਟ ਦੂਰ ਤੋਂ ਏਦਾਂ ਦਿਸ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਠ-ਦਸ ਬੂਟੇ ਸੁਰਜਮੁਖੀ ਦੇ ਉੱਗ ਆਏ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਹਨੇਰਾ ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਤਲ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟੈਂਟ ਗੱਡੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗੇ, ਅਸੀਂ ਆਂਡਿਆਂ ਦੀ ਭੁਜੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਏਨੇ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਗਾਇਡ ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਵਾਲੇ ਸਫਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਟਰੈਕ ਦਾ ਸਰ ਤੋਂ ਅੰਖਾਂ ਦਿਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਉੱਠਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਰਦ ਦੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਗਲੋਸੀਅਰ ਪਾਰ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਜਣੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੌਂ ਗਏ। ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਟੈਂਟ ਕੈਂਤਲ ਨਾਲੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁੱਢ ਚੱਲ ਗੇ ਸਨ। ਕੱਲ੍ਹ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਗਲੋਸੀਅਰ ਅਸੀਂ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕੈਂਤਲ ਨਾਲਾ ਉਸੇ ਗਲੋਸੀਅਰ ਚੰਨਿਕਲਦਾ ਸੀ।

ਸਵੇਰ ਦੇ ਦੋ ਵਜੇ ਅਬਦੁਲ ਨੇ ਚਾਹ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉੱਠਣ ਲਈ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਟੈਂਟਾਂ ਚੌਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਚਾਰ-ਚੁਫੇ ਹਨੇਰਾ

ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਧਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਣ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਸ ਦਾ ਅਕਾਰ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਫਰ ਰੋਕਣਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸਫਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਖਾਂ ਕੰਮ ਸੀ। ਗਲੋਸੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਵਿਗਦਾ ਇਕ ਨਾਲਾ ਜੋ ਇਸੇ ਗਲੋਸੀਅਰ ਚੰਨਿਕਲਦਾ ਸੀ। ਗਾਇਡ ਦੇ ਚੱਸਣ ਮੁਤਾਬਕ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਫ ਪਿਘਲਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨਾਲਾ ਏਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸਕਲ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਨਾਲਾ ਦੋ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਬਰਫ ਦਾ ਪਹਾੜ ਚੜ੍ਹਦੇ-ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਸਕਲ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਜਾ ਕੇ ਗਲੋਸੀਅਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਪੱਧਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਪੁੱਧਰ ਨਾਲ ਬਰਫ ਪਿਘਲ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਿਲਕਣ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਥੱਲਿਉਂ ਗਲੋਸੀਅਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਵਾਸ ਤਰੋਂ ਦੋ ਰੂਪ ਚੰਗੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਥੋਂ ਵਾਂਗ ਗੋਲਾਕਾਰ ਕਾਰਵਾਸ ਚਾਈ-ਤਿੰਨ ਸੌ ਫੁੱਲ੍ਹੀਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਤਿਲਕ ਕੇ ਤਿੰਗੇ ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦੇ ਹੋਣ ਗਲੋਸੀਅਰ ਦਾ ਇਹ ਖਤਰਨਾਕ ਹਿੱਸਾ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਸੁੱਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਗਲੋਸੀਅਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਾਇਡ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਗਲੋਸੀਅਰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰੁਕ ਕੇ ਸਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਚੜ੍ਹਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕਈ ਟਰੈਕ ਆਕਸੀਜਨ ਘਰਟਾਰ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਕੁਝ ਨੂੰ ਗਾਇਡ ਆਪ ਸਹਾਰਦੀ ਦੇ ਕੇ ਤੇਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਆਇਆ ਤੋਂ ਬੈਠ ਕੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਪਾਣੀ ਪੀਤ ਅਤੇ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਮੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਏਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਏਸੇ ਲਈ ਤੁਰਨਾ ਹੈਪਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਤੁਰਦੇ ਹੋ

ਸਿਕੰਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਘੁੜਾ ਸਿੰਘ, ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਅਰਸ਼ਦੀਪ ਅਤੇ ਰੇਸਮ ਗੋਦਾਰਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਪਰ ਜਾ ਕੇ ਸਿਕੰਦਰ ਨੇ “ਬੰਲੇ ਸੇ ਨਿਹਾਲ, ਸਤਿ ਸੀ ਅਕਾਲ” ਦਾ ਜੇਕਾਰ ਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਮਗਰਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੁਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।
ਲੱਗਭੱਗ ਚਾਲੀ ਮਿੰਟ 'ਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਹਾੜ

ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਉੱਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਟੈਕਰਾਰ ਰੁਕੇ ਰਹੇ ਸਨ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੁਕ੍ਕ ਮਗਰ ਰਹੀ ਗਏ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ
ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ।
ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੂ ਬੈਗ ਲਾਹੇ ਅਤੇ
ਅਗਰਾਮ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਅਬਦਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ
ਲਈ ਚਾਹ ਬਣਾਈ। ਅਸੀਂ ਚਾਹ ਪੀ ਕੇ ਅਤੇ ਨਾਲ
ਬੜੇ ਬਿਸਕੁਟ ਖਾ ਕੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਲਈ ਤੁਰ ਪਏ।
ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਸਿਖਰ ਸਾਰ੍ਹੀ ਉਡੀਕ
ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਲੱਗਭੱਗ ਸਮੰਦਰੀ ਤਲ ਤੋਂ 4200
ਮੀਟਰ ਦੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ
ਸੁੱਕੇ ਪਹਾੜ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ

A photograph of a steep, rugged mountain face. The upper portion of the image shows a massive, layered rock formation with distinct horizontal sedimentary layers and vertical weathering streaks. The lower part of the mountain is covered in sparse, dry vegetation, including small shrubs and patches of grass. A narrow, rocky path or stream bed runs along the base of the mountain. In the background, more mountain peaks are visible under a bright, clear blue sky.

A photograph showing a person from behind, wearing a dark jacket, light-colored shorts, and a cap, walking away on a rocky, uneven path. The path is bordered by a rocky embankment on the left and a fast-moving, white-water river on the right. The terrain appears rugged and arid.

ਬਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਾਲਾ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ
ਪਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਹਾਅ ਕਾਰਨ
ਹੋ ਸਕੇ। ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ
ਥੱਡੇ ਬੈਨਕ ਦੀ ਕੋਈ ਰੀਤੀ ਨਾ

बाल केना

